

OKRESNÁ PROKURATÚRA NOVÉ MESTO NAD VÁHOM
Hviezdoslavova 36, 915 01 Nové Mesto nad Váhom

Číslo: Pv 217/19/3304-62
EEČ: 2-24-49-2019

Nové Mesto nad Váhom 09.08.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom

Podľa § 215 odsek 1 písmeno e Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 972/13 XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času mesiaca máj 2018 do 30.3.2019 v mieste trvalého bydliska v Novom Meste nad Váhom, ul. XXXXX 972/13 spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojej mame XXXXX, tým spôsobom, že ju bil a vulgárne jej nadával, zakazoval jej púšťať rádio a televízor, z bytu robil temnicu, zakazoval jej vetrať, keď išla na toaletu jej prikazoval, aby to rýchlo urobila so slovami, aby zaliezla do budy, musela mu hlásiť kam ide, kedy príde, sledoval ju keď išla do mesta, vypínal jej mobilný telefón a pevnú linku, čím jej obmedzoval styk s ľuďmi, naposledy ju zbil dňa 30.3.2019 o 11.00 hod, kedy v mieste spoločného bydliska, po tom či si pospevovala, jej povedal, že má byť ticho, má zmiznúť, pričom jej vulgárne nadával, chytil ju za ruky v oblasti zápästia a potom čo ju sotil a spadla na zem, postavil sa nad ňu a udieral ju pästami do hlavy a vyhrážal sa jej zabitím, čím si takéto konanie vyžiadalo jednorázové ošetrenie poškodenej XXXXX.

lebo obvinený nebol v čase činu pre nepričetnosť trestne zodpovedný.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Novom Meste nad Váhom, Odbor kriminálnej polície, Oddelenie vyšetrovania, uznesením pod sp. zn. ORP-150/VYS-NM-2019 zo dňa 01.04.2019 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnom uznesení.

Následne vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Novom Meste nad Váhom, Odbor kriminálnej polície, Oddelenie vyšetrovania, uznesením pod sp. zn. ORP-150/VYS-NM-2019 zo dňa 01.04.2019 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Dňa 08.07.2019 vyšetrovateľ po vykonanom dokazovaní zmenil právnu kvalifikáciu skutku zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, nakoľko doposiaľ zabezpečené dôkazy, preukazujú spáchanie tohto prečinu obvineným.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som dospela k záveru, že návrh vyšetrovateľa je zákonný a dôvodný.

Spáchanie stíhanej trestnej činnosti obvinenému XXXXX je preukázané predovšetkým výpoveďou svedkyne a poškodenej XXXXX, svedkyne XXXXX, lekáorskými správami na poškodenú, fotodokumentáciou zranení poškodenej, znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 39/2019 XXXXX, znaleckým posudkom z odboru psychológia č. 9/2019 XXXXX, ale i ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom.

Z vykonaných dôkazov nachádzajúcich sa vo vyšetrovacom spise vyplýva, že obvinený naplnil svojím konaním všetky znaky skutkovej podstaty nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pretože sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na chránenej - blízkej osobe, pričom dôsledok správania sa obvineného voči poškodenej, spočíva v tom, že vo výsledku vyvoláva obavu poškodenej z fyzického napádania a vyhrážania sa zabitím.

Tiež bolo dostatočne preukázané, že skutok sa stal, je trestným činom, spáchal ho obvinený, avšak obvinený nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Obvinený XXXXX využil svoje právo a k veci vypovedať odmietol.

Poškodená XXXXX vo výpovedi okrem iného uviedla, že keď prišiel syn zo Zálužia, tak 2 týždne bol relatívne pokoj, správal sa normálne kludne. Po 2 týždňoch začal používať staré nadávky, výrazy, rozkazy a také zvláštne nadávky, „ty hovno, ty nič, ty nula, toto sprav, hento urob, vypadni“, keď chcel byť sám v kuchyni a chcel poškodenú poslať do izby, tak nepovedal, že chce byť sám, ale povedal jej, že „ľahaj do búdy“, to bol jeho obľúbený výraz. Prikazoval jej navar, dones, jej pokynom vôbec nevyhovel, keď chcela pomôcť, keď chcela, aby jej pomohol umyť okná, povysávať, nepomohol. Pri jedení používal vždy nový príbor a nikdy nič po sebe neumyl. Poškodená keď sa včera vrátila domov, tak bola plná linka riadu. Syn najradšej jedával v kúpeľni a na WC, poškodená aj z kuchyne odišla, aby sa tam najedol, ale nevie, či tam 3 krát stoloval. Oblečenie stále nosí to isté, má dve čierne teplákové súpravy a len tie obmieňa, je v nich 24 hodín a keď si to zašpiní, tak si to nechce prezliecť, tak to umývame, kefujeme, nechce si to vyzliecť. Vymieňa si to raz za týždeň, a v noci si to tiež nevyzlieka, má na sebe tú teplákovú súpravu nonstop. To jeho správanie sa zhoršovalo stále. Poškodená má dojem, že on niečo popri tej liečbe popíja. Má rád vajcový likér, pivo Budvar, ale keďže má izbu zamknutú, poškodená nemá prístup nikam. Poškodená ďalej uviedla, že obvinený jej vypína rádio, ona si to ani nedáva nahlas, má to primerane a zatvára si aj dvere, on príde a všetko jej povypína. Kúpeľňa je po ňom v strašnom stave, neuprace si po sebe, je tam všetko zašpinené. Niekedy sa jej zdá, že je normálny a robí jej to naschvál. Obvinený neznáša návštevy, aj keď na súde povedal, že to nie je pravda, že už ku nim návštevy môžu, ale už opäť nemôžu chodiť návštevy, nesmie k nim prísť ani sestra, lebo má voči ním averziu aj voči synovcovi, ako keby bol naočkovaný od manžela poškodenej, lebo manžel nemal veľmi ľudí rád. Vlni sa koncom roka objavil taký nekontrolovateľný smiech u neho, až sa poškodená zľakla, aj na záchode sa začal raz tak smiať, keď sa ho opýtala na čom sa tak smeje, tak jej povedal, „čo ty piča“, absolútne ju ignoroval. Poškodená doplnila, že obvinený ju stále kontroluje a zapisuje. Poškodená potvrdila, že jej syn má diagnostikovanú schizofréniu, ešte aj s nejakým autistickým správaním, alebo s maniodepresiou. Tá choroba sa začala prejavovať na strednej škole, keď v 3. ročníku začal blicovať, našli ho doma pod stolom schovaného, zhoršil sa mu aj prospech, celé noci sa ale učil a ako keby si to nepamätal, aj poškodenú prosil, že chce zmeniť školu. Potom začali také, ani nie ešte že agresívne sklony, ale pani MUDr. Hesová poškodenú uistila, že je to schizofrénia, lebo už nikam nechcel chodiť a stránil sa ľudí. On nikoho nepozdraví, nikomu sa nepozdraví, poškodená si myslí, že aj lieky berie a každé dva týždne chodí na injekcie. Je liečený u p. doktorky Ohrablovej. Stále sa mu motá hlavou, že stále je na príčine jeho pitie alkoholu, ale on jej vždy povie, že si len glgol. Keď bol v Záluží pod dozorom a nemal prístup tak tam bol zlatý človek. V Záluží bol preto, že poškodenú tiež napadol, dal jej dve facky. Zo Zálužia sa vrátil pred 1. májom 2018. Po tých 2 týždňoch ako prišiel domov, ale to bola poškodená zvyknutá na tie jeho rozkazy, lebo už ho brala, že je chorý a tak. A táto agresivita prišla až tak na jeseň. On sa napríklad nevyhol, keď bola v chladničke, tak by ju bol prevalcoval, lebo išiel on, on sa jej neuhol. Tak isto, keď bol na záchode a poškodená nevedela, že tam je, išla zažať svetlo a on s nohami zavrel dvere a privrel jej ruku, mala ju celú čiernu, dvere sa otvárajú smerom do záchoda a on ich celou silou sotil. Musel vedieť, že to môže byť len poškodená a nikto iný. Poškodená mu aj vtedy povedala, veď toto sa

nerobí, nikdy žiadnu ospravedlnenie nedostala a po tomto napadnutí mu povedala, že s ním skončila, nebude sa s ním rozprávať, nech sa jej ani nič nepýta, že potrebuje pokoj, že mu navarí, ale bude sa s ním rozprávať, až sa jej ospravedlní, ale to nebude nikdy. Tak sa rozprávajú len áno/nie. On sa jej pýta, kam ide, ale on jej nepovie kam ide on, keď sa ho poškodená opýta kam ide on, tak jej nepovie. Poškodená tvrdí, že obvinený si v hlave vedie takú evidenciu, kam poškodená ide, kedy príde, kedy presne príde. Poškodená teda radšej synovi povie kam ide a čo bude robiť, pretože chce, aby bol pokojný a aby ho nič nerozrušovalo, ale nevie čo by sa stalo. Možno by jej ublížil, možno nie. Niekedy mu aj povie, že daj mi pokoj, ale nebol na to nejaký zlý. Len proste ako keby špicloval. Ale keď nebola doma, tak to využil a išiel si nakúpiť svoje veci, asi sladkosti a možno aj alkohol. Lebo keď bola poškodená doma už a on sa vrátil, tak chodil po byte aj hodinu s plecniakom na chrbte. Všetko si schovával v izbe. Poškodená sa tiež vyjadřila k príkazom a zákazom od jej syna, hovoríva jej najmä „Zalez do búdy, prídem ťa zavolať, potrebujem sa sústrediť“, vtedy sedí na záchode a niečo rieši v hlave, píše na papierikoch pre poškodenú nečitateľné. Hlavne jej hovoril, čo budú robiť, variť. Keď varila, tak jej napríklad povedal, že pod ma teraz ostrihať a to musela ísť hneď. Keby to nebolo hneď, tak si myslí, že by si to vynútil silou. Obvinený si myslel, že poškodená sa ho bojí, len ona chcela mať pokoj, nechcela nič riešiť silou. Obvinený keď bol malý, poškodená ho nebíjávala, on bol zlaté dieťa. Väčšinou jej hovoril, aby bola zavretá v izbe, on chcel mať pokoj, to vnímala ako zákazy, on ju prinútil na to, natlačil ju pekne do izby. Potlačil ju za chrbát a keď mu povedala, že potrebujem ísť na WC, tak jej povedal, že aby rýchlo išla. V izbe ju prinútil zostať tak, že si tam našla nejakú prácu, väčšinou čítala. Keď chcela ísť na WC, tak sa ho pýtala vtedy, či môže ísť na WC. Poškodená berie lieky na odvodnenie, tak chodí často na WC a jeho to rozčuľovalo. Aj v noci, keď išla na WC a on bol v kúpeľni na PC a poškodená išla na WC, tak jej vždy povedal, že „čo buntoším“. V poslednom čase to boli aj také slová, že by sa mohla báť, aj sa bála, hovoril jej, že najradšej by ju prefackal, najradšej by jej jednu vrazil, nemal ju za nič, a aj v poslednom čase cítila, ako keby ju nenávidel. Asi ju nemá rád. Poškodená sa ďalej vyjadřila k fyzickým útokom obvineného na jej osobu, väčšinou ju udieral po hlave. Buď fackou cez ucho alebo pästou do hlavy. Tých vulgarizmov bolo veľa „kurva a pi...“, tak mu dala jemne po ústach, to v momente vstal a už schytila silnú ranu pästou do hlavy, aby to viac bolelo. Takéto fyzické útoky jej syna prišli asi od tej jesene. V lete ešte bolo, že mohla odísť aj na 4 dni s kľudom preč, vtedy sa vedel o seba postarať, jedlo si platil sám. Odkedy bol prepustený v tom máji 2018 tak bola rada, že je doma. Do tej jesene boli len také trieskanie dverami, bol stále taký nervózny, ale poškodená to brala ako súčasť jeho choroby. Ale vtedy jej telesne nerobil nič, len psychicky, že musí byť zavretá, vyhovieť mu vo všetkom, zaviesť ho autom, keď chcela pomôcť, tak jej nepomohol. K vyhrážkam na jej adresu poškodená uviedla, že raz jej dokonca povedal, že ju zabije, to bolo niekoľkokrát. Toto bolo asi až niekedy po Vianociach, stále sa to stupňuje. Ešte jej hovoril, že „bodaj by si tu nebola“, on si to tak žundre pod nosom, aby to celkom nepočula, už vedela, že je nervózny. Nechcel jej s ničím pomáhať, keď ho požiadala, vždy jej škaredo povedal, že „ja ťa jebem“. Zároveň jej nonstop vulgárne nadával, to bola jeho súčasť. Pár viet, ktoré jej povedal, tak vždy tam boli aj nadávky, že je „stará piča, kurva“, má to v písanke popísané. Poškodená ďalej uviedla, že jej syn jej vypína televízor a rádio, príde za poškodenou a chce jej niečo povedať, rádio mu vadí, tak ho vypne. Poškodená pozerá televízor a odbehne si na WC, pre vodu, a obvinený jej to vypne a zatiahne aj žalúzie. Syn má v svojej izbe zatiahnuté žalúzie a má zatiahnuté aj ťažké závesy. Teraz na jar a v jeseni, keď

sa dalo čítať v kuchyni, tak akonáhle sa zasvietilo svetlo, tak žalúzie muselo ísť dolu. Väčšinou je to pravidlo, že musia byť zatahnuté, ale keď tam nie je, tak ich poškodená môže mať otvorené. Ak syn vidí, že nie sú zatahnuté, tak prvé čo urobí, tak ich zavrie, robí to v celom byte. Tak isto je to s vetraním, poškodená si nechá odchýlené okno, aby mala vetrané, keď syn príde, tak to zatvorí. Ale celú zimu poctivo vetral. Poškodená mu aj povedala, aby zavrel okno, ale on si vetral koľko uznal za vhodné. Poškodená sa domnieva, že jej syn ju kontroluje tým spôsobom, že si všetko zapisuje, robí to asi pre jej kontrolu, o všetkom chce vedieť. Poškodená si pripadá, ako keby on bol otec, aj sa tak správa a ona je dieťa. Obvinený sa prejavuje tými nadávkami, tým strkaním, trieskaním dverami, dvere má dvoje poničené, čo s päšťou rozbil, ale to bolo ešte keď manžel žil. Novú dosku kúpil na WC, a on to má ako sedačku, on tam stále sedí. Kľučky sa im vyťahujú, lebo trieska s dverami, treba to opraviť, ale poškodená mu povedala, že nič neopravuje. Na WC sa nedajú dvere ani opraviť, jazýček je spadnutý. Poškodená má ďalej obavy aj zo smiechu jej syna, čo začalo, to je hrozivé, ako chorobný, z ničoho nič sa začne smiať, to má posledné mesiace. Aj v kúpeľni pri počítachi, z izby počula smiech. Poškodená ešte uviedla, že jej obvinený schovával aj mobilný telefón a to vždy, keď niečo vyviedol a bál sa, aby nevolali s mužom policajtov. Poškodená si schováva telefón pod podušku, keď jej dal vtedy tie facky, tak si nevedela ani na číslo spomenúť. Potom bol odsúdený. Keď ide do záhrady má na krku a v podprsienke telefón, inak ho má na stole v obývačke. Inak jej všetky správy pozerá, vie čo tam má, ak telefonuje, tak jej zapne hlasný odposluch, aby vedel o čom telefonuje. Ohľadom skutku zo dňa 30.03.2019 poškodená uviedla, že ráno bolo normálne, bola v kuchyni, varila. Poškodená si pohumkávala pieseň, ale len tak a obvinený zrúkol na ňu, aby bola ticho, aby nespievala. A ležal v kuchyni na rozkladacej válende a pozeral sa ako pracuje. Povedala mu, že tam má šlapky stále na zemi. nech si ich schová, chcela očistiť cibuľu, neurobil to. Asi o hodinu si začala znovu pohumkávať zasa tú pieseň, on na ňu zasa vyskočil, že či jej nestačilo raz povedať a vrhol sa na ňu, sotil ju do sporáka, ten sa o kus pohl aj s horúcou polievkou, vyšplechlo aj na zem, poškodená padla na zem, tam nad ňou potom stál a kričal. Poškodená sa chcela zdvihnúť a odplížiť do izby, že na neho kašle, ale ešte ani nestála, zasa do nej sotil a na chodbe do nej búšil ako do boxerského meča, že je sviňa, že ju zabije, od čoho má tú modrinu na ruke ani nevie, ale už si myslela, že udrela jej posledná hodina. Bolí ju aj na hlave všade, bolo to aj 20 úderov. Po celej hlave má hrčky. Syn ju udieral aj dlaňami. Poškodená sa odplazila do obývačky a tam zostala na zemi ležať, lebo sa nevládala postaviť. On keď videl, že sa už nehýbe, tak fučal ako rozzúrený býk, a stál tam a čakal čo bude poškodená robiť. Poškodená sa pomaly zdvihla a išla do postele. Vtedy mu povedala, že to už bolo moc, že sa s ním nebudem vôbec baviť, dokiaľ ju neodprosí a že to oľutuje. On jej povedal, že zle dopadne. Tak ako keby ona niečo spravila a musím za to trpieť. Vtedy bolo presne 11 hodín. Celé to trvalo asi 5-10 minút. Potom odpočívala a pozbierala sa, išla povypínať plyn a ležala. Rozmýšľala čo ďalej, že musí ísť k lekárovi, lebo jej začali puchnúť ruky. Bola sobota, tak išla na pohotovosť, boli asi 4 hodiny po obede. Išla na bicykli. Synovi nepovedala kam idem. Na pohotovosti sa jej pýtali, či nechce ísť na políciu. Syn odišiel služobne, chodí na soboty a nedele preč. Poškodená išla k sestre, vtedy tam spáva a jej povedala, že spadla. Poškodená sa vyjadrila aj k ďalším fyzickým útokom na jej osobu zo strany obvineného, bývali to facky, to sa stalo asi v jeden deň, keď ju 2 krát udrel kvôli tým nadávkam, čo jej hovoril. To mohlo byť asi týždeň pred tým dňom 30.03. Inokedy ju fyzicky nikdy nenapadol, len ju strkal a tú ruku jej privrel o dvere, proste hlavne to súranie, ale nikdy ju vtedy nesotil tak, že spadla na zem. Poškodená sa vyjadrila aj k

dôvodom správania sa obvineného, podľa nej sa tak správa preto, lebo vždy nebola dosť rýchla mu vyhovieť. On tak prchko a prudko, spontánne reagoval, že človek sa na to nepripravil. Susedia sa ho boja, boja sa ho najmä ženy, lebo on je robustný, on nepozdraví, rozbehne sa dolu schodmi a všetci sa mu musia uhnúť. Všetci sú radšej zavretí vtedy doma. Poškodená tiež uviedla, že má z konania jej syna strach, myslela si že nie, ale proste jeho správanie je prekvapujúce a nečakané. Poškodená sa chcela koľkokrát na noc zamknúť, ale on jej nechce vrátiť kľúč od izby. Poškodená sa zároveň bojí, že ju vymkne a neodomkne jej, lebo si zabúda doma aj kľúče. Bojí sa vojsť do jeho izby, keď tam nie je, nejde tam. Keby tam vošla a on tam je, tak ju určite vysotí von. Keď sa jej vyhrážal zabitím, tak už jej to bolo aj jedno, už si povedala, že nech ju zabije, nech má pokoj. Keď sa vrátila z operácie kolena z nemocnice v decembri 2018, tak syn jej povedal, že už mohla aj zdochnúť. Poškodená zo správania jej syna za posledný mesiac spala 2-3 hodiny v noci a to si zoberie tabletku večer a nezaspí niekedy ani po tých tabletkách. Predtým mala hororové sny, strašné. Po poslednom útoku bol obvinený akoby jej tieňom. Keď ho posielala na prechádzky, tak nechcel ísť. Tak si vymyslela, lebo vedľa domu má malý sad, tak išla tam, on išiel za ňou, išiel po nej a ako jej išiel za chrbtom, tak pri tom smial. Stále išiel po nej, kdekoľvek išla. Cítila to ako kontrolu z jeho strany, lebo mala telefón na krku a on sa bál, že zavolá políciu. Syn bol stále pri nej. Keď videl, že robí obed, tak sa skludnil. Väčšinou ju kontroloval po telefóne, kde je, kedy príde, čo robí.

Svedok XXXXX, v zápisnici o výsluchu, okrem iného uviedla, že je kamarátkou a dôverníčkou XXXXX. Pozná aj Rastislava, jej syna, ktorý trpí schizofréniou. V podstate vypovedala, že XXXXX v minulosti viac krát napadol svoju mamu, čo bolo riešené na polícií, bol vo väzbe a potom na liečení vo Veľkom XXXXX navštevovala aj v minulosti aj doby kedy ho v roku 2018 prepustili z liečenia. Rast'o bol vždy zatvorený v izbe. XXXXX sa jej zdôverila asi pred mesiacom, že Rast'o začína byť zasa zlý. Povedala je, že jej zobral kľúč od obývacej miestnosti, kde ona spáva, a tým má nad ňou dozor, zamyká sa vo svojej izbe, kde ona prístup nemá. Nedáva jej peniaze. Vulgárne jej nadáva, že je piča, kurva, rozkazuje jej kedy má ísť do obchodu, čo má uvariť, rozpráva sa s ňou nie ako s mamou, ale ako s niekým kto ho musí poslúchať. Dáva jej príkazy, a keby ich nespĺnila asi by ju zbil. Častokrát jej hovorila, že sa syna bojí. po určitom čase návratu z liečenia začal biť zlý a agresívny. Toto jej častokrát hovorila XXXXX, že jeho agresivita sa stupňuje. Nevie povedať, ako sa k mame správal, lebo keď prišla zaliezol do izby. Má to len z počutia Oľgy. Nezmenilo sa v podstate nič ako sa správal pred psychiatrickým liečením. Úplne ju ovládal. XXXXX dobre nespí, pre ňu to bolo veľmi ťažké. Osobne pri návštevách videla len také drgnutie, bezohľadné a pohrdavé voči mame, proste išiel okolo mamy, plecom alebo hocijako do nej zavadiť a išiel preč. Nepovedal jej nič. XXXXX hovorila, že jej nadáva vulgárne ako piča a kurva. Nehovorila o bitkách, len hovorila, že sa jeho správanie zhoršuje. Stále dúfala, že sa to u nich zlepší, že on bude lepší, ale nie. Potom dňa 31.3.2019 telefonovala, myslí teda, že ešte deň predtým telefonovala a potom na ďalší deň 31.3.2019 volala či môže prísť. Potom k nej prišla okolo obeda, boli spolu do večera, videla na nej hneď, keď prišla že nie je v poriadku, boli vidno aj modriny na rukách, neplakala najskôr, ale keď to začala rozprávať, plakala. Povedala, že 30.3.2019 bola so synom doma, syn chcel rezne a vypytoval sa kde sú, a kvôli tomu ju napadol. Chmatol ju najskôr za ruku, sotil ju na zem, a na zemi ju mlátil rukami do oblasti hlavy. Nevie kedy to skončilo, vie, že sa pokúšala zavolať pomoc, povedal jej, že keď sa obráti na súd alebo políciu ju zabije, tak sa jej vyhrážal, keď sa trochu upokojila, vyšla na záhradu, no Rast'o jej bol stále v päťach,

strážil ju aby nemohla nič urobiť. Už aj predtým chodila niekedy spávať k sestre. Aj v tento deň išla spať k sestre.

Vo vyšetrovacom spise je aj záznam o poskytnutí lekárskej prvej pomoci LSPP XXXXX zo dňa 30.03.2019, kde je uvedené, že XXXXX bola jednorazovo ošetrovaná, pričom ju napadol jej syn, opakovane ju udieral do hlavy, čím jej vznikli zranenia - hematóm v oblasti zápästia obojstranne, palpačná citlivosť vlasatej časti hlavy.

Zo záverov znaleckého posudku zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 39/2019 XXXXX vyplýva, že obvinený XXXXX v čase spáchania trestného činu a aj v súčasnosti trpí procesuálnym schizofrénnym ochorením - paranoidnou schizofréniou s reziduálnou schizofrénou symptomatikou. V popredí je autistické správanie - porucha kontaktu s realitou, repetitívne vzorce správania, afekt emočná oploštenosť, strata sociálnej empatie, odbrzdzenie zábran, stavy zmätenosti s absenciou mnestických stôp na kriminálne a protiprávne správanie. Obvinený trpí intermitentnými poruchami myslenia, vnímania, máva aj stavy zmätenosti s agresívnymi raptami, z týchto dôvodov nie je schopný správne vnímať, chápať a ani reprodukovať udalosti, ktoré sú predmetom vyšetrovania. Jeho rozpoznávacie aj ovládacie schopnosti v čase spáchania trestného činu boli kompletne vymiznuté z dôvodu psychotického ochorenia. Stav obvineného je možné čiastočne ovplyvniť ústavnou psychiatrickou liečbou - agresívne správanie, impulzivitu, poruchy myslenia a vnímania je možné korigovať na spoločensky stereotypy prijateľnú mieru, avšak nivelizáciu emočnej reciprocity, absenciu empatie, autistické né správanie a kognitívny deficit - teda reziduálne schizofrénne príznaky liečbou ovplyvniť už nemožno. Obvinený nemá zachované plné mnestické kontinuum na obdobe spáchania trestnej činnosti (hlavne na čas nemotivovaného agresívneho raptu voči matke). Taktiež formálne o svojom ochorení vie, avšak kritický náhľad naň nemá, nie je teda schopný chápať zmysel a význam trestného konania. Momentálne je pobyt XXXXX na slobode nebezpečný pre spoločnosť z dôvodu akútnej dekompenzácie jeho psychotického ochorenia. Obvinený XXXXX netrpí alkoholovou ani inou závislosťou od psychoaktívnych látok a netrpí ani nelátkovou závislosťou. Jeho osobnosť javí post psychotické reziduálne zmeny - postupná progresia kognitívneho deficitu, bludná paranoidita, oploštenie emócií, úplná nivelizácia empatie voči okoliu. Znalec odporúča uložiť obvineného XXXXX ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Znalkyňa z odvetvia psychiatria MUDr. Lenerová svoje závery v posudku potvrdila aj výpoveďou zo dňa 16.7.2019. Vo výsluchu sa tiež jednoznačne vyjadrila, že nie je zaujatá voči obvinenému XXXXX. Tiež okrem iného uviedla, že čo sa týka pána Surovčíka, tak bola pribratá ako znalec v jednom konaní, a to bolo občiansko právne konanie o obmedzení spôsobilosti na právne úkony, nemá pocit, že keď má vyšetrojúci o vyšetrovanom viac informácií, že by to mohlo byť na škodu vecí. A myslím si, že ten záver nie je rozporuplný, myslím si že aj iní znalci by takto rozhodli, keď sa jedná o schizofrénne ochorenie, je to pomerne jasná vec. Matku obvineného nikdy nevyšetrovala, ani nemala k dispozícii zdravotnú dokumentáciu. To či sa tvrdenia XXXXX zakladajú na pravde je podľa znalkyne skôr úlohou orgánom činných v trestnom konaní. Tieto si môžu pribrať iného znalca na posúdenie osobnosti alebo duševného stavu XXXXX a myslím, že nie jej úlohou toto preverovať. Tiež uviedla, že nečerpala poznatky z predchádzajúcich konaní, tá

spisová dokumentácia a zdravotná dokumentácia a vyšetrenie XXXXX postačovali na vytvorenie záverov v posudku a samozrejme že tie vedomosti mala, nemohla na ne zabudnúť, ale ich nepotrebovala. Aj v zdravotnej dokumentácii z Trenčína bolo uvedené, že bol stíhaný za podobný trestný čin, aj že bol v minulosti hospitalizovaný, čiže keby ani žiadne informácie predtým nemala, tak by ich získala teraz, a mala by ich aj tak, a aj ich citovala z tej zdravotnej dokumentácie, ktorú mala v Trenčíne k dispozícii. Pani poškodenú, keď jej telefonovala odkázala na ošetrojúcu lekárku obvineného Surovčíka psychiatricku MUDr. Ohrablovú.

Samotná znalkyňa neuviedla, žiadne dôvody, pre ktoré by mohla byť vylúčená, alebo, ktoré jej vo veci bránia byť činná ako znalec. Tieto skutočnosti musí znalec oznámiť bezodkladne. Tiež je potrebné uviesť, že vecné dôvody pre vylúčenie znalca neuviedol ani obvinený a jeho obhajca. Samotná skutočnosť, že MUDr. Lenerová vypracovávala znalecký posudok v civilnom konaní, že niekoľkokrát vypovedala k správaniu a k otázke duševného stavu p. Surovčíka v konaní o obmedzenie spôsobilosti vedenom Okresným súdom XXXXX pod sp. zn. 12Ps/2/2016, bez uvedenia konkrétnej skutočnosti, teda vecných dôvodov pre jej vylúčenie, nie je dôvodom, aby nemohla podať posudok v tomto v trestnom konaní.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológia č. 9/2019 XXXXX vypracovaného dňa 30.05.2019 vyplýva, že znalkyňa vykonala vlastné psychologické vyšetrenie poškodenej XXXXX, pričom konaním syna XXXXX voči poškodenej XXXXX nebolo spôsobované fyzické, resp. psychické utrpenie v zmysle týrania. Poškodená nepociťovala konanie syna XXXXX ako ťažké príkorie a takisto nezažila takú mieru príkoria, ktorá by ovplyvnila jej bežný život. Z forenzno – psychologického hľadiska poškodená XXXXX netrpí psychickou poruchou, ktorá by jej znemožňovala správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovat' udalosti, ktoré prežila. Schopnosť zapamätať si a následne reprodukovat' udalosti, ktoré poškodená prežila a ktorých sa mala priamo zúčastniť, je plne zachovaná. Všeobecná a špecifická vierohodnosť poškodenej XXXXX je v podstatnej miere zachovaná. Disponuje kvalitnými intelektovými (rozumovými) a mnestickými (pamäťovými) schopnosťami a funkciami. Z forezného hľadiska poškodená netrpí psychickou poruchou, ktorá by spôsobovala vnímanie a prezentovanie nepravdivých údajov o realite. Nemá zvýšenú tendenciu k fabulácií. Správanie sa syna Rastislava je síce z ľudského hľadiska odsúdeniahodné a ovplyvňuje priebeh a intenzitu depresívneho (smutného) prežívania, no nemožno jednoznačne konštatovať, že je jeho príčinou. Nezisťuje, že by poškodená v psychickom prežívaní vykazovala známky posttraumatickej stresovej poruchy. Na základe uvedeného konštatuje, že poškodená neprežívala a nepociťovala konanie syna XXXXX, ako ťažké príkorie. Vždy premýšľala nad situáciou konštruktívne, ako sa správať, aby bol pokojný. Vedela s ním vyjsť. Ak bol pokojný on, bola pokojná aj ona. Sama počas psychologického vyšetrenia uvádza, že syna má rada a chce mu pomôcť, pretože je chorý. Jej vnútorné zdroje na prekonávanie záťaže sú síce oslabené objektívnymi životnými okolnosťami, ako aj jej psychickým ochorením, avšak dostatočne funkčné na zvládanie bežného každodenného života. Starostlivosť o syna ju nezaťažovala, ale naopak, bola pre ňu zmysluplná a cítila sa užitočná. V súčasnosti tento pocit postráda.

Napriek vyjadreniam poškodenej pri vyšetrení znalcom z odboru psychológia, kde uvádzala, že vedela s ním vyjsť, ak bol pokojný on, bola pokojná aj ona a syna

má rada a chce mu pomôcť, pretože je chorý je potrebné posudzovať zabezpečené dôkazy v širšom kontexte.

Tieto skutočnosti uvedené pri znaleckom vyšetrení však nie sú dôvodom na spochybnenie dôvodnosti trestného stíhania obvineného za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, nakoľko zo zabezpečených dôkazov je zrejmé, že poškodená sa obvineného bojí, obvinený sa voči nej správa agresívne, fyzicky ju napadol a vyhrážal sa jej zabitím, pričom poškodená je osobou vyššieho veku, fyzicky slabšej telesnej konštrukcie ako obvinený. To znamená, že je zrejme odôvodnená obava poškodenej o jej život a zdravie. Tiež poukazujem na výsledky znaleckého skúmania znalcom z odboru psychológia, kde je uvedené, že schopnosť zapamätať si a následne reprodukovať udalosti, ktoré poškodená prežila, a ktorých sa mala priamo zúčastniť, je plne zachovaná. Všeobecná a špecifická vierohodnosť poškodenej XXXXX je v podstatnej miere zachovaná. Disponuje kvalitnými intelektovými (rozumovými) a mnestickými (pamäťovými) schopnosťami a funkciami.

V danom prípade som pri hodnotení dôkazov dospela k názoru, že výpoveď poškodenej korešponduje so zraneniami, ktoré utrpela, a ktoré sú zaznamenané v zázname o poskytnutí lekárskej prvej pomoci LSPP XXXXX zo dňa 30.03.2019, výsluchom svedka XXXXX a ďalšími vykonanými dôkazmi. Mám za to, že nevznikli pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodenej, nakoľko aj z psychologického hľadiska je konštatované, že poškodená je schopná rámcovo správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovať udalosti, ktoré prežila. Poškodená podala trestné oznámenie deň po spáchaní skutku a jej výpoveď po vznesení obvinenia považujem za vierohodnú, keďže táto výpoveď tvorí ucelený logický celok o skutku tak ako sa stal, o spôsobe života a správania obvineného voči poškodenej. Tiež je potrebné uviesť, že obvinený sa agresívneho správania a fyzického násillia voči poškodenej dopúšťal aj od presne nezisteného dňa roku 2012 do 28.01.2017, pričom skutok bol právne posúdený ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, avšak trestné stíhanie obvineného muselo byť zastavené pre nepríčetnosť obvineného.

Poškodená je osobou vyššieho veku, vyhrážka zabitím poškodenej a umocnenie týchto vyhrážok fyzickým napadnutím poškodenej bolo spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu o jej zdravie a život.

Z hľadiska právneho hodnotenia skutku je zrejmé, že vyhrážanie musí byť spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu. Dôvodná obava však nemusí vzniknúť. Či je vyhrážanie spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu, treba posudzovať so zreteľom k ku konkrétnym okolnostiam prípadu, najmä vo vzťahu k povahe vyhrážania, k fyzickým a charakterovým vlastnostiam páchatel'a v porovnaní s fyzickými vlastnosťami poškodeného.

Vo vzťahu k preukazovaniu spáchania trestných činov spočívajúcich v domácom násillí je potrebné poukázať na skutočnosť, že obeť tejto trestnej činnosti

sú až príliš často na páchatelovi materiálne, či psychicky závislé a o svojich negatívnych skúsenostiach sa boja hovoriť. Ak sa tak pod vplyvom veľkého emocionálneho stane, často následne svoje oznámenie ľutujú, snažia sa kryť páchatela, ospravedlňovať ho a „brať“ vinu na seba. Pri posudzovaní výpovedí takýchto poškodených je preto potrebné veľmi dôsledne posudzovať rozdielnosti medzi ich prvotnými a následnými výpoveďami a špecifikovať, čo bolo skutočne dôvodom prípadného „zmiernenia“ ich tvrdení vo vzťahu k páchatelovi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je preukázané, že obvinený v čase spáchania trestnej činnosti vzhľadom na svoj duševný stav nemohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť a nemohol svoje konanie ovládať.

Podľa § 23 Trestného zákona kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak Trestný zákon neustanovuje inak.

V zmysle § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie ak obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Alexandra Galková
prokurátorka